

ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOMORAVSKÝCH

ŘÍDÍ REDAKČNÍ RADA.

VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE II., ŽITNÁ UL. Č. 4b. — PŘEDPLATNÉ 40 K I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU. — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO 4 K.

ROČNÍK XXII.

V PRAZE, DNE 25. DUBNA 1940.

ČÍSLO 4.

Za JUDr. Jaroslavem Heinitzem.

Rozrušila nás všechny, kdo jsme Dr. Jaroslava Heinitze znali, nečekaná zpráva, že náhle zemřel dne 25. března 1940. Vědělo se, že trpí těžkou chorobou, ale nikdo netušil, že odejde v tak krátké době. Bylo to po prvé, co tento člověk zlatého srdce zarmoutil ty, kteří ho znali, a kteří stojí tu hluboce dojati, že již nikdy nebudou moci naslouchati jeho družnému hovoru a stisknouti jeho ruku...

Narozen 25. října 1880 v Kutné Hoře, vystudoval na gymnasiu v Táboře a v Praze. Studia právnická konal ve Vídni a v Praze. Notářské praxi věnoval se ihned po studiích právnických. Notářem byl jmenován již ve svých 29 letech, a to do Neveklova; v roce 1911 přeložen byl do Poličky a v roce 1922 do Prahy, kde působil až do své smrti.

Po dobu svého působení na venkově pracoval kulturně mezi lidem venkovským a zejména v Poličce patřil mezi první buditele zemědělského lidu tohoto horského kraje. O jeho oblibě svědčí i to, že řady osob z jeho bývalých působišť hledaly u něho právní radu, i když již dlouho působil v Praze.

Jeho skvělé odborné znalosti právnické, zejména v oboru poplatkovém, byly oceňovány jak jeho klientelou, tak i organisacemi právnickými a zejména

organisacemi bývalé Republikánské strany zemědělského a malorolnického lidu, kde zasedal v komitétu pro revisi občanského zákona. Četné jeho cenné náměty byly použity, zejména v úpravě výměnku.

Po několik let byl členem Ústředního výboru spolku notářů, jednatelem Spolku notářů a členem výboru odboru Praha.

Bylo by opravdu těžko vypočítati všechny spolky, jichž byl členem a funkcionářem a jimž vždy rád poskytl pomoc hmotnou i morální. Milý a laskavý představený, který cítil se sociálními poměry všech svých zaměstnanců. Výtečný řečník, duchaplný a milý společník, byl oblíben všemi svými známými.

Jeho široký a čínorodý zájem neomezil se pouze na odbornou činnost právní, nýbrž zejména v posledních letech života rozrostl se na pole nových směrů anthroposofického badání v oboru praktického zemědělství a zemřelý byl pokládán za jejich

průkopníka a nadšeného propagátora. Zúčastňoval se pilně každoročně i kongresů v cizině, jež se těmito otázkami zabývaly. Po úřadu notáře byla to půda, jež byla jeho jedinou velikou láskou a v jejíž službách zastihla ho i nečekaná smrt.

Odešel vir bonus et integer — člověk spravedlivý a bez klamu.

Dr. K.

